

mellem med fornævnte Havneordning og Instruction samt de dertil sig sluttende senere Bestemmelser." Det ærede Medlem vil altsaa see, at disse Hensyn, som han ønskede, man skulde tage til Markals særlige Forhold, allerede ere fagne af Regjeringen. Jeg troer, at der vil kunne paavises mange andre særlige Hensyn end netop disse, som sthyldigt maatte tages til Markal, men jeg haaber ogsaa, at det vil være lykkeligvis Regjeringen at tage alle de sthyldige Hensyn, ligesaavel som Regjeringen efter min Mening har taget sthyldigt Hensyn til de to Forhold, som den ærede Rigsdagsmand har berørt. Jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand, efter de Dplysninger, jeg har meddeelt, vil finde sig foranlediget til at tage de to første Wændingsforslag tilbage. Jeg kan dog ikke lade den Yttring af det ærede Medlem staae uimodsagt, at Havnefogden thynge paa Communen. Det gjør han ingenlunde; hans Røn udredes af Havnekassen, som hidtil ikke har havt det Allermindste med Communens Kasse at gjøre. Dette er en Bemærkning, som i mine Tanker rettere har sin Plads ved Behandlingen af et andet Spørgsmaal, — som ganske vist vil komme til at foreligge Thinget om søie Tid —, end netop her, men da den ærede Rigsdagsmand har trukket det frem, forekommer det mig at være idetmindste undsthyldeligt, om ogsaa jeg her omtaler det. — Det 3die Wændingsforslag er jo ganske vist det væsentligste af de Wændingsforslag, som den ærede Rigsdagsmand har stillet; det 4de slutter sig kun dertil og er alene en Redactionsforandring og en Følge af Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 3. Med Hensyn til dette 3die Wændingsforslag maa jeg tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at Forskjellen imellem den Afgang, som hidtil har været givet til at føre Skibe i Slesvig og den Afgang, som ved Loven af 19de Februar 1861 er givet til at føre Skibe i Kongeriget, jo ingenlunde er stor. Hvad der derimod ganske vist kan fremhæves som en væsentlig Forskjel imellem det hidtil i Slesvig Bestaaende og det i Kongeriget Bestaaende, er, at der i den provisoriske Forordning for Slesvig af 3die September 1863 § 6 er givet Regjeringen en Vemyndigelse til, forsaavidt ellers Villighed maatte

tilfige det, at gjøre andre Undtagelser end de i de bestaaende Regler bevilgede; thi dette er Noget, vi ikke have her i Kongeriget. En saadan Vemyndigelse foreslaaer den ærede Rigsdagsmand nu at opretholde for disse Districter alene; men jeg vil henstille, om man ikke, dersom man anseer en saadan Vemyndighed for at være ønskelig og nødvendig, vil give Regjeringen denne Vemyndighed i Almindelighed og ikke for de tidligere slesvigiske Districter alene. Af min egen korte Erfaring vil jeg kunne nævne flere Tilfælde, hvor Regjeringen meget har maattet beklage ikke at være i Besiddelse af en saadan Vemyndighed for Kongerigets Vedkommende. Der har været Tilfælde, hvor den allerhøieste Grad af Villighed talte for, at der kunde gives en Mand Ret til at føre Skibe, uagtet han ikke havde opfyldt Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861, men hvor Ministeriet har maattet beklage, ikke at kunne gjøre det, fordi det saavede Lovhjemmel dertil. Saadanne Tilfælde ligge jo meget nær. I Loven af 1861 blev der givet en vis Frist, indenfor hvilken ældre Skibsførere kunde melde sig for at faae en Bevilling til at føre større Skibe, eller til at føre Skib i større Fart, end de ellers vare berettigede til, men, forsaavidt de have forsømt at gjøre et saadant Forlangende inden denne Tidsfristis Udløb, savner Ministeriet Vemyndigelse til at kunne give dem Bevilling hertil. Der foreligger netop i disse Dage Spørgsmaal om en ældre Sømand, jeg troer han er 60 Aar, som hele sit Liv har ført Skibe i større Fart, men Skibe af en mindre Væstedrægtighed. Nu har han anskaffet et Skib af en større Væstedrægtighed, men nu maa han ikke føre sit eget Skib, og Ministeriet mangler Vemyndigelse til ad Bevillingsveien at give ham Ret dertil. Det forekommer mig ogsaa, at det Tilfælde let kunde indtræffe, at en dansk Sømand, oplært i Udlandet, og som muligviis havde ført Skibe og større Skibe paa lange Reiser, hjemvendt hertil, ikke efter den nu bestaaende Lovgivning vilde kunne føre et dansk Skib, og det vilde nu dog være ganske mærkværdigt, om en saadan Mand, for at kunne komme til at føre et dansk Skib, skulde være nødt til paa sine gamle Dage at tage Styrmandsexamen. Jeg troer, at der med Lethed vilde kunne paavises